

nie szkody. W takim wypadku ubezpieczający obowiązany jest pozostawić w rogach i w środku każdego uszkodzonego obszaru uprawy próbne poletka ziemiopłodów na pniu, o powierzchni około 25 m² każde. Poletka powinny się znajdować w pewnym oddaleniu od granic obszaru uprawy, w ten sposób, aby dawały jasne pojęcie o rozmiarze szkody gradowej.

8. W plantacjach tytoniu i ziół poletka próbne na każdej działce powinny wynosić około 10 m² na każde 1.000 m² plantacji.

9. Niedopełnienie przez plantatora ubezpieczonych ziemiopłodów któregośkolwiek z wyżej wymienionych obowiązków może pociągnąć za sobą utratę prawa do odszkodowania.

§ 8. 1. Oszacowania szkód gradowych dokonuje likwidator PZUW w obecności męża zaufania oraz plantatora ubezpieczonych ziemiopłodów. Nieobecność męża zaufania lub plantatora nie wstrzymuje likwidacji szkody.

2. Za podstawę do obliczenia wysokości odszkodowania przyjmuje się:

- procent szkody spowodowanej przez grad, ustalonej osobno dla ziarna i osobno dla słomy,
- powierzchnię uszkodzoną,
- spodziewaną wg stanu zasiewów przed gradobiciem wysokość plonu danych ziemiopłodów z 1 ha, jednak nie wyższą niż podaną przez plantatora do umowy plantacyjnej i przyjętą do ubezpieczenia,
- cenę 1 q plonu ubezpieczonego,
- sumę ubezpieczenia ziemiopłodów.

3. W razie parokrotnego uszkodzenia ziemiopłodów przez grad w tym samym roku, ustala się po każdym gradobiciu łączną szkodę bez względu na przeprowadzone oszacowanie poprzednich szkód i ta łączna szkoda będzie podstawą obliczenia należnego odszkodowania.

4. Jeśli szkoda wyrządzona przez grad przekracza 75% oczekiwanego plonu, PZUW może przyznać prawo zaorania uszkodzonych ziemiopłodów w celu zastosowania uprawy zamiennej. W przypadku przyznania prawa do zaorania pola, PZUW potrąca z odszkodowania koszty sprzętu, omłotu i dostawy plonów w wysokości 25% obliczonego odszkodowania.

5. Przy szkodach gradowych w tytoniu, powodujących całkowite zniszczenie roślin lub silne uszkodzenie liści, PZUW odlicza na zaoszczędzone koszty zbioru, suszenia, sortowania itp. 30% wartości roślin, uznanych przy likwidacji za całkowicie zniszczone i 20% za liście uszkodzone ponad połowę blaszki listnej.

6. W razie braku zgody co do wysokości szkody, ustalonej przez likwidatora PZUW, plantator uszkodzonych ziemiopłodów może zażądać, aby wysokość tę ustaliła komisja szacunkowa. W skład tej komisji wchodzi przedstawiciele stron i rozjemca, wybrany przez obie strony. Każda ze stron ponosi koszty wynagrodzenia wyznaczonego przez siebie przedstawiciela. Koszty zaś wynagrodzenia rozjemcy ponoszą obie strony po połowie.

7. W razie braku zgody jednej ze stron co do poddania oceny wysokości szkody decyzji komisji szacunkowej, sprawa wysokości odszkodowania może być oddana na drogę sądową.

§ 9. 1. Wszelkie sprawy sądowe o odszkodowanie, wytaczone przez plantatorów ubezpieczonych ziemiopłodów przeciwko PZUW, podlegają sądowi właściwemu wg miejsca położenia ubezpieczonych ziemiopłodów.

2. PZUW wolny będzie od obowiązku wypłaty odszkodowania, względnie spornej części odszkodowania, jeżeli odmówił tej wypłaty, a plantator ubezpieczonych ziemiopłodów nie dochodzi swych roszczeń na drodze sądowej w ciągu 6-ciu miesięcy od daty otrzymania zawiadomienia od PZUW o nieuznaniu roszczeń.

§ 10. Odnośnie ubezpieczenia tytoniu, chmielu i ziół od ognia, obowiązują ogólne warunki umownych ubezpieczeń od ognia, zatwierdzone przez Ministerstwo Skarbu (Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń) dnia 20 lutego 1945 r. Nr. 112/45.

132.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 17 stycznia 1950 r.

w sprawie nadania statutu Państwowemu Muzeum Oświęcim-Brzezinka.

Na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 1947 r. o upamiętnieniu męczeństwa Narodu Polskiego i innych Narodów w Oświęcimiu (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 265) zarządza się, co następuje:

§ 1. Państwowemu Muzeum Oświęcim-Brzezinka, utworzonemu ustawą z dnia 2 lipca 1947 r. o upamiętnieniu męczeństwa Narodu Polskiego i innych Narodów w O-

święcimiu (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 265), nadaje się statut o brzmieniu, jak w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER KULTURY I SZTUKI

St. Dybowski

Załącznik do zarządzenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 17 stycznia 1950 r. (poz. 132).

STATUT

Państwowemu Muzeum Oświęcim-Brzezinka.

§ 1. Państwowe Muzeum w Oświęcimiu, zwane w dalszym ciągu w skrócie „Muzeum“, działa na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 1947 r. o upamiętnieniu męczeństwa Narodu Polskiego i innych Narodów w Oświęcimiu (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 265) i niniejszego statutu.

§ 2. Muzeum ma prawo używania pieczęci okrągłej z godłem państwowym pośrodku i napisem w otoku: „Państwowe Muzeum Oświęcim-Brzezinka“.

§ 3. Siedzibą Muzeum jest Oświęcim.

§ 4. Muzeum ma za zadanie zbieranie i gromadzenie dowodów i materiałów dotyczących zbrodni hitlerowskich w Oświęcimiu, udostępnianie ich społeczeństwu oraz naukowe ich opracowanie, a w szczególności:

- 1) inwentaryzację, systematyczną klasyfikację, konserwację, należyte rozmieszczenie oraz zabezpieczenie zbiorów;
- 2) zbieranie dokumentów, eksponatów i fotografii drogą zakupu, darowizn, zapisów, przyjmowanie depozytów oraz zeznań b. więźniów, protokołów sądowych itp.;
- 3) nawiązanie stosunków z pokrewnymi instytucjami krajowymi i zagranicznymi;
- 4) utrzymanie pracowni konserwatorskiej i warsztatów, przystosowanych do potrzeb Muzeum;
- 5) udostępnienie zbiorów społeczeństwu;
- 6) szerzenie wiedzy o walce i męczeństwie Narodu Polskiego i innych Narodów w Oświęcimiu-Brzezince w latach 1939—1945 za pomocą wystaw, pokazów, odczytów, wydawnictw itp.;
- 7) prowadzenie i uzupełnianie biblioteki z zakresu walki i męczeństwa Narodu Polskiego i innych Narodów ze szczególnym uwzględnieniem Oświęcimia-Brzezinki;
- 8) opracowywanie i wydawanie publikacji naukowych z zakresu działalności Muzeum, jak katalogi, przewodniki, albumy, prace popularyzacyjne, plany, pocztówki itp.;
- 9) udzielanie informacji i poszukiwanie zaginionych byłych więźniów obozu, prowadzenie archiwum akt oraz imiennej kartoteki byłych więźniów;
- 10) utrzymanie i konserwowanie poobozowych budynków Muzeum;
- 11) założenie i utrzymanie parku-cmentarza na przeznaczonych do tego celu terenach;
- 12) urządzenie i rozwijanie części gospodarczej Muzeum w celu osiągnięcia samowystarczalności w zaopatrzeniu terenów parku w sadzonki drzew, krzewów, kwiatów itp.

§ 5. Zbiory Muzeum służą jedynie do celów związanych bezpośrednio z zakresem działania, określonym w § 4. Wydawanie eksponatów muzealnych poza obręb Muzeum jest dopuszczalne jedynie na warunkach, określonych w regulaminie.

§ 6. Kierownictwo Muzeum sprawuje Dyrektor, powoływany i odwoływany przez Ministra Kultury i Sztuki.

§ 7. Zakres działania Dyrektora w szczególności obejmuje:

- 1) kierownictwo spraw naukowych i administracyjnych oraz nadzór nad majątkiem i zbiorami Muzeum,
- 2) reprezentowanie Muzeum na zewnątrz,
- 3) sporządzanie sprawozdań z działalności,
- 4) sporządzanie projektów preliminarzy budżetowych, planów działalności oraz finansowo-gospodarczych,
- 5) dokonywanie wydatków w granicach budżetu,
- 6) bezpośrednie kierowanie pracą Muzeum i ustalanie podziału czynności między pracownikami,
- 7) przedstawianie wniosków w sprawie mianowania i zwalniania pracowników,
- 8) powoływanie do określonych prac specjalnych zespołów.

§ 8. Wicedyrektora Muzeum powołuje i odwołuje Minister Kultury i Sztuki na wniosek Dyrektora. Wicedyrektor prowadzi agendy zlecone mu przez Dyrektora i zastępuje go w razie jego nieobecności.

§ 9. 1. Muzeum posiada wydziały, biura, pracownie i specjalne zespoły. Wydziały dzielą się na działy.

2. Wydziały:

- 1) dokumentacji i archiwum,
- 2) plastyczny,
- 3) konserwatorski,
- 4) propagandy i wyświetlania filmów.

3. Biura:

- 1) biuro Muzeum,
- 2) biuro gospodarcze.

4. Pracownie:

- 1) fotograficzna,
- 2) konserwatorska,
- 3) warsztaty.

5. Muzeum prowadzi we własnym zakresie konserwację budowli i parku oraz utrzymuje ośrodek ogrodniczo-gospodarczy, niezbędny dla konserwacji całego zespołu muzealnego.

6. Tworzenie nowych wydziałów i działów oraz biur, pracowni lub ich likwidacja następuje w drodze zarządzenia Ministra Kultury i Sztuki na wniosek Dyrektora.

§ 10. Pracownicy Muzeum dzielą się na:

1. naukowych, do których należą:

- 1) kierownicy wydziałów, działów, pracowni i specjalnych zespołów (kustosze),
- 2) konserwatorzy,
- 3) pomocnicze siły naukowe i konserwatorskie np. rytmownicy, graficy, laboranci itp.

2. administracyjnych, do których należą: kierownik biura, intendent, buchalter i inni pracownicy gospodarczo-kancelaryjni, technicy, rzemieślnicy, wartownicy i wszyscy pozostali pracownicy.

§ 11. Sprawy, nieuregulowane tym statutem, określają regulaminy, zatwierdzone przez Ministra Kultury i Sztuki.

133.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 17 stycznia 1950 r.

w sprawie nadania statutu Państwowemu Muzeum na Majdanku.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 1947 r. o upamiętnieniu męczeństwa Narodu Polskiego i innych Narodów na Majdanku (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 266) zarządza się, co następuje:

§ 1. Państwowemu Muzeum na Majdanku, utworzonemu ustawą z dnia 2 lipca 1947 r. o upamiętnieniu męczeństwa Narodu Polskiego i innych Narodów na Majdanku (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 266), nadaje się statut o brzmieniu, jak w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER KULTURY I SZTUKI**St. Dybowski**

Załącznik do zarządzenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 17 stycznia 1950 r. (poz. 133).

S T A T U T**PAŃSTWOWEGO MUZEUM NA MAJDANKU**

§ 1. Państwowe Muzeum na Majdanku, zwane w dalszym ciągu w skrócie „Muzeum” działa na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 1947 r. o upamiętnieniu męczeństwa Narodu Polskiego i innych Narodów na Majdanku (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 266) i niniejszego statutu.

§ 2. Muzeum ma prawo używania pieczęci okrągłej z godłem państwowym pośrodku i napisem w otoku: „Państwowe Muzeum na Majdanku”.

§ 3. Siedzibą Muzeum jest Majdank.

§ 4. Muzeum ma za zadanie zbieranie i gromadzenie dowodów i materiałów, dotyczących zbrodni hitlerowskich, popełnionych w obozie koncentracyjnym na Majdanku, udostępnienie ich społeczeństwu oraz naukowe ich opracowanie, a w szczególności:

1) inwentaryzację, systematyczną klasyfikację, konserwację, należyte rozmieszczenie oraz zabezpieczenie zbiorów;

2) zbieranie dokumentów, eksponatów i fotografii drogą zakupu, darowizn, zapisów tudzież przez przyjmowanie depozytów oraz zeznań b. więźniów, protokołów sądowych itp.;

3) utrzymanie pracowni konserwatorskiej i warsztatów, przystosowanych do potrzeb Muzeum;

4) udostępnienie zbiorów społeczeństwu;

5) szerzenie wiedzy o walce i męczeństwie Narodu Polskiego i innych Narodów na Majdanku w latach 1939—1944 za pomocą wystaw, pokazów, odczytów, wydawnictw itp.;

6) prowadzenie i uzupełnianie biblioteki z zakresu walki i męczeństwa Narodu Polskiego i innych Narodów ze szczególnym uwzględnieniem Majdanku;

7) opracowywanie i wydawanie publikacji z zakresu objętego programem działalności Muzeum, jak katalogi, przewodniki, albumy, prace popularyzacyjne, plany, pocztówki itp.;

8) udzielanie informacji i poszukiwanie zaginionych byłych więźniów obozu, prowadzenie archiwum akt oraz imiennej kartoteki byłych więźniów;

9) utrzymanie i konserwowanie poobozowych budynków Muzeum;

10) założenie i utrzymanie parku-cmentarza na przeznaczonych do tego celu terenach;

11) urządzenie i rozwijanie części gospodarczej Muzeum w celu osiągnięcia samowystarczalności w zaopatrzeniu terenów parku w sadzonki drzew, krzewów, kwiatów itp.;

12) utrzymanie stosunków z pokrewnymi instytucjami krajowymi i zagranicznymi.

§ 5. Zbiory Muzeum służą jedynie do celów, związanych bezpośrednio z zadaniami Muzeum, określonymi w § 4. Wydawanie eksponatów muzealnych poza obręb Muzeum jest dopuszczalne jedynie na warunkach, określonych w regulaminie.

§ 6. Kierownictwo Muzeum sprawuje Dyrektor, powoływany i odwołany przez Ministra Kultury i Sztuki.

§ 7. Zakres działania Dyrektora w szczególności obejmuje:

1) kierownictwo spraw naukowych i administracyjnych oraz nadzór nad majątkiem i zbiorami Muzeum,

2) reprezentowanie Muzeum na zewnątrz,

3) sporządzanie sprawozdań z działalności,

4) sporządzanie projektów preliminarzy budżetowych, planów działalności oraz finansowo-gospodarczych,

5) dokonywanie wydatków w granicach budżetu,

6) bezpośrednie kierowanie pracą Muzeum i ustalanie podziału czynności między pracownikami,

7) przedstawianie wniosków w sprawie mianowania i zwalniania pracowników,

8) powoływanie do określonych prac specjalnych zespołów.

§ 8. Wicedyrektora Muzeum powołuje i odwołuje Minister Kultury i Sztuki na wniosek Dyrektora. Wicedyrektor prowadzi agendy zlecone mu przez Dyrektora i zastępuje go w razie jego nieobecności.

§ 9. 1. Muzeum posiada wydziały, biura, pracownie i specjalne zespoły.

Wydziały dzielą się na działy.

2. Wydziały:

1) dokumentacji i archiwum,

2) plastyczny,

3) konserwatorski,

4) propagandy i wyświetlania filmów.

3. Biura:

1) biuro Muzeum,

2) biuro gospodarcze.

4. Pracownie:

1) fotograficzna,

2) konserwatorska,

3) warsztaty.

5. Muzeum prowadzi we własnym zakresie konserwację budowli i parku oraz utrzymuje ośrodek ogrodniczo-gospodarczy, niezbędny dla konserwacji całego zespołu muzealnego.

6. Tworzenie nowych wydziałów i działów oraz biur i pracowni lub ich likwidacja następuje w drodze zarządzenia Ministra Kultury i Sztuki na wniosek Dyrektora.

§ 10. Sprawy nie uregulowane tym Statutem określają regulaminy, zatwierdzone przez Ministra Kultury i Sztuki.

DZIAŁ II**SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ**

134.

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 20 grudnia 1949 r.

w sprawie wysokości wynagrodzeń za wartość pracy i wydatki związane z wytwarzaniem mąki i kaszy.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 października 1947 r. w sprawie normowania wynagrodzeń za usługi oraz za wartość pracy i wydatków przy u-